

5.4. Vrijwilligerswerk en onkostenvergoeding

Zonder vrijwilligers zou er geen vereniging kunnen bestaan. Vrijwilligers houden de vereniging draaiend en zorgen er voor dat andere leden, meestal net als zij, kunnen genieten van uren visplezier.

Hoewel er geen beloning in de vorm van loon tegenover hun werkzaamheden staat, is het ook niet de bedoeling dat de vrijwilliger zijn werkzaamheden voor de club uit eigen zak betaalt.

Vrijwilligers mogen onbelast een onkostenvergoeding ontvangen.

De belastingdienst heeft regels opgesteld met betrekking tot de onkostenvergoeding die een vrijwilliger mag ontvangen. Krijgt een vrijwilliger meer dan de vastgestelde bedragen, dan kan de fiscus de vereniging aanslaan voor het betalen van loonbelasting en andere heffingen. Een vrijwilliger mag maximaal €170 per maand aan onkostenvergoeding ontvangen, in totaal mag dit bedrag per jaar niet hoger zijn dan €1700.

Het gaat hierbij om onkostenvergoedingen die rechtstreeks betrekking hebben op de vrijwilliger, zoals reiskosten, maaltijdkosten, zelfs oppaskosten maar ook bijvoorbeeld een jas voor het buitenwerk. De opgevoerde kosten mogen niet extreem (bovenmatig) zijn. Een regenjas van €300 is bovenmatig en wordt gezien als verkapt loon.

Sinds 1 januari 2019 mogen ook vrijwilligers die een bijstandsuitkering ontvangen de maximale vergoeding van €170 per maand met een maximum van €1.700 per jaar ontvangen.

De fiscus gaat uit van een maximale onkostenvergoeding van €5,00 per uur, of €2,75 per uur voor vrijwilligers jonger dan 22 jaar. Zou een vereniging meer geven, dan ziet de fiscus dit als loon, er moeten er premies over worden betaald. Deze bedragen zijn wettelijk geregeld. Wie niet boven de bedragen uitkomt, hoeft geen bonnetjes te overleggen en de vereniging hoeft de vergoeding niet op te geven bij de belastingdienst. De vereniging hoeft ook geen urenregistratie bij te houden, maar je moet er wel rekening mee houden dat de vergoeding niet bovenmatig is (boven die €5,00 of €2,75 bij jongeren onder de 22 jaar).

Voorbeeld 1

Een vrijwilliger heeft negen maanden achtereen gedurende twintig uur per maand voor de vereniging gewerkt. Hij krijgt zeven euro per uur. Ondanks dat hij per maand minder krijgt dan €170 (n.l. €140) en per jaar nog geen €1700, moeten er toch loonheffingen worden betaald. De fiscus vindt dat die zeven euro per uur wel in verhouding staat tot het werk wat is gedaan en dus is het loon waarover premies moeten worden betaald.

Voorbeeld 2

Een vrijwilliger krijgt een vergoeding van €4 per uur. Daarnaast declareert hij reiskosten. Hij ontvangt hiervoor iedere maand €47,50. Per maand ontvangt de vrijwilliger €187,50. Dat is meer dan het maximum per maand. Dit geldt niet als een vrijwilligersvergoeding en er moet dus loonheffing worden afgedragen.

Voorbeeld 3

Het is een drukke tijd voor de vereniging en een vrijwilliger neemt veel klussen op zich. In een maand heeft hij 100 uur gewerkt, waarvoor hij €2 per uur krijgt. In totaal dus €200. Dit is hoger dan de maandlimiet van €170 en er moet loonheffing worden afgedragen. Bovendien moet de vereniging ook een urenadministratie bijhouden.

Voorbeeld 4

Een vrijwilliger werkt 50 uur per maand voor de vereniging en doet dit tien maanden achtereen. Per uur wordt €3,- betaald en het bedrag wordt in een keer overgemaakt. Zowel het maand- als het jaarmaximum worden niet overschreden. De vereniging hoeft ook geen urenadministratie bij te houden. De €1500 kunnen in een keer (onbelast) worden uitbetaald als vergoeding over één jaar.

Werkelijke kosten

Het kan natuurlijk gebeuren dat een vrijwilliger inkopen doet voor de vereniging en deze kosten declareert. Stel dat de vereniging het jeugdwerk een nieuwe impuls wil geven. Er worden activiteiten opgezet en tien hengelsets voor €30 per stuk gekocht. De vrijwilliger koopt deze in en declareert €300. Het gaat nu om werkelijke kosten en er is geen sprake van verkapt loon.

De vereniging kan de kosten vergoeden zonder dat er loonheffingen moeten worden betaald, ook al is het bedrag hoger dan de maximale €170 per maand. Het gaat hier om geld dat de vrijwilliger heeft voorgeschoten.

Gaat het echter om onkosten die rechtstreeks betrekking hebben op de vrijwilliger, dan moet de vereniging hiervan een opgave doen bij de belastingdienst. Dit kan met een zogenaamde IB-47 kaart, wat staat voor 'Opgave van uitbetaalde bedragen aan een derde'. Deze kaart is aan het einde van het jaar aan te vragen bij de belastingdienst of te downloaden van de site van de belastingdienst. Hierbij geldt ook weer dat dit alleen opgegeven hoeft te worden wanneer het bedrag hoger is dan €170 per maand.